

DOI: 10.31866/2410-1311.41.2023.276688

УДК 792.73:316.7:78(477)"20"

СУЧАСНА УКРАЇНЬСЬКА ЕСТРАДНА ПІСНЯ ЯК ЗАСІБ ТРАНСЛЯЦІЇ КУЛЬТУРНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ

Анна Бурлака

Аспірантка,

Київський національний університет культури і мистецтва,

Київ, Україна

ORCID: 0000-0003-0752-5857

e-mail: burlakaanna754@gmail.com

Для цитування:

Бурлака, А. (2023). Сучасна українська естрадна пісня як засіб трансляції культурної ідентичності.

Питання культурології, 41, 43–51. doi: <https://doi.org/10.31866/2410-1311.41.2023.276688>.

Мета статті — виявити особливості сучасної української естрадної пісні як засобу трансляції культурної ідентичності. *Результати дослідження*. У процесі системного культурологічного аналізу сучасної української естрадної пісні як явища культури було конкретизовано соціокультурну модель і сутність українського феномену культурної ідентичності. Сучасна українська естрадна пісня визначена як культуровідтворюючий, культуротрансляючий та культурогенеруючий феномен. *Наукова новизна*. Досліджено сучасну українську естрадну пісню в контексті феномену культурної ідентичності; розглянуто місце і значення української естрадної пісні в соціокультурному житті українського народу; проаналізовано вимоги до сучасної української естрадної пісні як соціокультурного феномену. *Висновки*. Українська естрадна пісня — важлива частина соціокультурного життя сучасного суспільства, соціальною функцією якої є визначення ціннісних орієнтирів, укріплення морально-етичних норм, формування художньо-естетичного смаку, збереження та розвиток національних традицій. Сучасні українські естрадні виконавці маніфестують нову модель суспільної свідомості, яка визнає і поважає право нації на самостійність і незалежність. Власне, через їх художнє самовираження можна побачити картину світу сучасного українця — такого, яким би він хотів себе бачити та відчувати. Українська естрадна пісня є унікальним транслятором культурної ідентичності завдяки відповідному інструментарію етичного впливу на людину — емоційному співпереживанню як ідентифікації настрою реципієнта з сенсовим розгортанням музичного твору. Перспективи подальших досліджень полягають у комплексному аналізі проблематики розвитку української естрадної пісні як засобу трансляції культурної ідентичності в контексті російського військового вторгнення та його впливу на культуротворчу функцію естрадного мистецтва.

Ключові слова: сучасна українська естрадна пісня; масова культура; культурна ідентичність; ідентифікація; національні традиції

© Бурлака А., 2023

Стаття надійшла до редакції: 03.01.2023

Вступ

На сучасному етапі розвитку суспільства масова музика займає одне з провідних місць в художній та естетичній культурі, а її інтерпретація потребує наукового осмислення.

Сучасна українська естрадна пісня — один із найцікавіших феноменів української художньої культури, дослідження якого може посприяти розумінню не лише важливих тенденцій, а й глибинних механізмів функціонування і розвитку культури. Естрадна пісня повинна стати об'єктом комплексних міждисциплінарних досліджень, оскільки нині функціонує не лише як музичний жанр, але і як особлива соціокультурна дія, що відображає історичні, культурні та соціальні процеси, які відбуваються в українському суспільстві.

Історіографічний аналіз дає змогу констатувати, що попри активний розвиток сучасної української естрадної пісні теоретична база дослідження, представлена здебільшого мистецтвознавчими науковими працями І. Бобула, М. Мозгова, Т. Рябухи, В. Овсянникової, В. Тормахової та ін., перебуває на етапі формування.

Аналіз попередніх досліджень

Аналіз останніх досліджень засвідчує посилення наукового інтересу до різних аспектів означеної проблематики. Так, особливості становлення та розвитку української естрадної пісні досліджує Н. Овсяннікова в науковій публікації «Українська естрадна пісня: тенденції розвитку» (2022); розвиток та роль естради в процесі формування культурного фону сучасної епохи розглядає М. Чеботарь в науковій статті «Вокальна естрада України в культурному просторі XXI століття» (2020); аналізу особливостей сучасних українських естрадних пісень як літопису повномасштабного російського вторгнення в Україну навесні 2022 р. та засобу медіаборотьби присвячена наукова розвідка А. Попової «Сучасні естрадні пісні як засіб боротьби: українські реалії» (2022); розгляду та аналізу окремих аспектів розвитку сучасної української естрадної пісні в постколоніальний період кінця XX – початку XXI ст. присвячено наукову публікацію А. Ороновського, Г. Цап та Л. Ороновської «Окремі аспекти розвитку української естрадної пісні у постколоніальний період кінця XX – початку XXI століття» (2021) та ін. Проте представлені публікації не розкривають ролі української естрадної пісні у формуванні сучасного соціокультурного простору з культурологічних позицій, а проблематика розвитку української естрадної пісні в контексті збереження культурної ідентичності лишається практично невисвітленою.

Наукова новизна полягає в дослідженні сучасної української естрадної пісні в контексті феномену культурної ідентичності; розгляді місця і значення української естрадної пісні в соціокультурному житті українського народу; аналізі вимог до сучасної української естрадної пісні як соціокультурного феномену.

Дослідження здійснюється за допомогою методу системного, типологічного та культурологічного аналізу, що посприяло розкриттю сутності й конкретизації феномену культурної ідентифікації в контексті сучасної української естрадної пісні та ін.

■ Мета статті

Мета статті — виявити особливості сучасної української естрадної пісні як засобу трансляції культурної ідентичності.

■ Результати дослідження

Культурна ідентичність — феномен, що тривалий час лишається в центрі уваги дослідників соціокультурної сфери. Багатогранність та широкий аспект проблем, що виникають у процесі дослідження цього наукового явища, дають змогу науковцям різнопланового використовувати його для дослідження численних феноменів галузі культурології та культурфілософії.

На думку української дослідниці Ю. Сугробої (2011), феномен культурної ідентичності «полягає в усвідомленому прийнятті людиною відповідних культурних норм і зразків поведінки, ціннісних орієнтацій і мови, розумінні свого "я" з позицій тих культурних характеристик, які прийняті в цьому суспільстві, у самоототожненні себе з культурними зразками саме цього суспільства» (с. 78). Важливими формотворчими складовими культурної ідентичності авторка називає спільність мови, значення символів, вірувань, звичаїв, ритуалів, стилю та зразків поведінки, завдяки яким можна схарактеризувати індивіда як представника культури конкретної групи (Сугрובה, 2011, с. 78).

Однією з фундаментальних проблем розвитку сучасного суспільства є формування істинної культурної ідентичності людини і пошуку нових культурних основ, соціальної консолідації, що пов'язані з процесами культурної глобалізації. Дослідники наголошують на тому, що хоча культурна ідентичність є результатом процесу культурної ідентифікації та інкультурації особистості, що відбувається на індивідуальному рівні, «фактори її формування є суспільно конструйованими» (Калашнікова, 2016, с. 106).

Важливу роль у збереженні культурної ідентичності українського суспільства з давніх-давен відіграють народнопісенні практики, «тісно пов'язані з історичним буттям етносу та особливостями його генези» (Шершова, 2021, с. 4).

Традиції народнопісенного виконавства відтворюються в практиці сучасного естрадно-вокального мистецтва України (Осипенко, 2018, с. 39), зокрема й унікальному за силою впливу та емоційною насиченістю феномені — сучасній українській естрадній пісні.

Естрадна пісня — складний, багатоаспектний та унікальний за своїми функціями феномен. На думку Н. Овсяннікової (2022), джерела естрадної пісні «сягають стародавніх форм народної творчості, які супроводжувалися інструментально-вокальними діями» (с. 171). З одного боку, це найбільш поширений та популярний жанр музичного мистецтва, наділений особливою силою емоційно-психологічного впливу, з іншого — естрадна пісня як явище масової культури викликає неоднозначну оцінку дослідників: від заперечення її естетичної цінності до утвердження естради як істинного мистецтва та визнання унікальним напрямом розвитку культури. Українські дослідники наголошують на тому, що як і естрадне мистецтво в цілому, естрадна пісня протягом останнього століття помітно еволюціонувала, «перейшовши з розряду культурних маргіналії до домінуючих форм музично-виконавської творчості» (Ороновський та ін., 2022, с. 147).

Теоретичне осмислення жанру естрадної пісні має порівняно недовгу історію, що бере початок з середини ХХ ст. Це зумовлено початком формування у 1950–1960-ті рр. внутрішньопластових поділів масової музики, що «представлені нині жанровою стилістикою джазу ("елітна" гілка в музиці "третього" пласти), року (синтезу джазу і вокально-інструментальних форм європейської академічної і "третьопластової" музики), власне попмузики в її вузькому значенні як шлягерної культури» (Ороновський та ін., 2022).

На сучасному етапі естрадна пісня є предметом осмислення кількох наук — соціології, естетики, культурології, педагогіки, музикознавства, включно з історією музики. Відповідно до проблемного поля культурології до дослідження естрадної пісні застосовується культурологічний підхід (естрадна пісня досліджується як явище культури).

У музичній науці естрадна пісня інтерпретується як різновид масової музики, яка у свою чергу включається в масову культуру — «комплекс духовних цінностей та культурних потреб, пов'язаних із розвитком науково-технічного прогресу, засобів комунікації» (Драбчук, 2013, с. 33). Зважаючи на визначення естради як мистецтва малих форм, галузі видовишно-музичних вистав на відкритій сцені (Солодовника, 1998, с. 139), естрадну пісню можна розглядати як твір, що виконується протягом невеликого часового проміжку, містить у концентрованій формі виразність і передбачає наявність яскравого, творчо індивідуального виконавця. Як один із варіантів жанру пісні, естрадна пісня, безумовно, являє собою вокальну композицію, написану простою, зазвичай куплетною, музичною формою, що втілює певний поетичний зміст. Як вид масової музики, естрадна пісня звернена до масового слухача, але призначена для сольного концертного виконання співаками-професіоналами.

Оскільки зазвичай естрадна пісня розглядається як різновид масової музики, що являє собою певну естетичну систему, їй властиві такі особливості: доступність та легкість сприйняття, безпосередній зв'язок із сучасними формами дозвілля, мелодична «нав'язливість», тиражованість і простота розуміння текстів. Призначена для широкої аудиторії, естрадна пісня передбачає створення твору, який легко сприймається та швидко запам'ятовується — це визначає обмежений вибір засобів виразності: використання в піснях простих упізнаваних мотивів, гармонійних оборотів і ритмічних малюнків, постійних повторень конкретних уривків твору (зазвичай приспіву), застосування методу перефразування (римейковість). Так популярна вокальна естрадна пісня адаптується до широкого соціального середовища та поширюється через актуальні засоби масової інформації.

На думку Т. Шершової (2021), українська пісня — це «художня модель національної ідентичності, оскільки зберігає найсуттєвіші риси національних ознак — мову, культуру, буття, звичаї, релігію, національну ідею, мислення та психологію» (с. 137).

Т. Рябуха (2017), апелюючи до праць О. Соколова та І. Земповського, стверджує, що «естрадна пісня, як і пісня взагалі, підпорядковується законам національної специфіки, містить як "стабільний" <...> жанр національної культури, так і стійкі ознаки тієї чи іншої музичної ментальності, етнослуху» (с. 24).

Українська естрадна пісня займає важливе місце в соціокультурному, етико-виховному та музично-освітньому житті українського суспільства, а також є авторитетним явищем на світовій арені, що визначає високий рівень її міжнародної відповідальності, оскільки художній рівень популярної української музики є показником духовно-інтелектуального розвитку країни.

Масова культура як особливий феномен соціокультурного життя, система духовних та естетичних цінностей, що відіграє власну роль у галузі музичного пізнання і спілкування між людьми, активно впливає на соціум. На думку Т. Лютого (2013), «масова культура хоч і не претендує на роль транслятора фундаментальних цінностей, але здатна виступати (здебільшого через медіакомунікацію) своєрідним швидким механізмом регуляції людських запитів. Тому важливо для кожної культури мати свою національну масову культуру, в якій зберігаються ознаки ідентичності» (с. 416).

Значущість української естрадної пісні як соціокультурного феномену породжує вимоги, яким вона повинна відповідати:

- відповідність духовним потребам суспільства та висвітлення соціально значущих тем;
- високохудожній смак композиторів і виконавців та орієнтація у власній творчості на естетичні принципи професійного мистецтва;
- усвідомлення та прояв виконавцями української естрадної пісні соціокультурної відповідальності за власну діяльність, поваги до суспільства в цілому.

Розв'язання проблем сучасної української естрадної пісні багато в чому передбачає підвищення значущості цього мистецтва, що зміщує акценти в бік серйозного змісту, широкого арсеналу засобів художньої виразності, підвищення якості музичного продукту. Цільовий вектор української естрадної пісні як масової культури на сучасному етапі спрямований на інтеграцію у світову вокально-виконавську та композиторську творчість. Безумовно, діалог музичних культур, міжпрофесійна взаємодія, запозичення методик та технологій однієї галузі в іншу, спільна художньо-творча діяльність є важливим стимулом до більшої самореалізації та пізнання національної культурно-мистецької скарбниці, до посилення взаєморозуміння між творцями й споживачами пісні як продукту музичної естради, до об'єднання всіх учасників соціокультурного життя суспільства.

Для успішного розв'язання завдань, які постають сьогодні перед українською естрадною піснею, а саме — орієнтація на створення якісного творчого продукту і виконання артистами високої соціокультурної, виховної та просвітницької місії, — необхідним стає відродження національних музичних традицій.

Сучасна українська естрадна пісня наділена стійкою морфологією — від архаїчних і традиційних елементів до охоплення розмаїття інноваційних, наділених яскраво вираженими властивостями й характеристиками взірців світової музичної індустрії — і, у своїй цілісності, є культуровідтворюючим, культуротрансляючим та культурогенеруючим феноменом.

Українська естрадна пісня як один із найдемократичніших видів музичного мистецтва на сучасному етапі наслідує вічним духовним цінностям українського

народу, їх морально-етичним нормам та істинним художньо-естетичним цінностям, що розвивалися протягом століть.

Соціальна функція української естрадної пісні полягає в тому, щоб бути своєрідним емоційним каталізатором безпосередньо життєвих процесів. Її здатність відображати життя, як воно є, закарбовувати швидкоплинні події, гнучко реагувати на сутнісні проблеми сучасності сприяє реалізації її головного призначення — виховання нової людини як носія національної, зокрема соціокультурної, ідентичності.

Ядром української естрадної пісні є універсальні культурні цінності й сенси нації, які трансформуються згідно з історичними факторами та специфікою соціокультурного простору в процесі синтезу традицій української музичної культури та інноваційних міжкультурних трендів.

Висновки

Українська естрадна пісня — важлива частина соціокультурного життя суспільства, соціальною функцією якої є визначення ціннісних орієнтирів, укріплення морально-етичних норм, формування художньо-естетичного смаку, збереження та розвиток національних традицій. Зарекомендувавши себе як стійке та динамічне явище сучасної масової культури, українська естрадна пісня стала одним із вирішальних компонентів у визначенні різних форм ідентичності під впливом нації та історичного періоду.

Відповідно до специфіки формування та розвитку української естради на початку XXI ст. в українській естрадній пісні поєднано елементи провідних тенденцій світової естради та внутрішньоетнічної спадковості.

Сучасні українські естрадні виконавці маніфестують нову модель суспільної свідомості, яка визнає і поважає право нації на самостійність і незалежність. Власне, через їх художнє самовираження можна побачити картину світу сучасного українця — такого, яким би він хотів себе бачити та відчувати.

Українська естрадна пісня, що інтегрує в собі інформацію багатьох поколінь, існує в колективній пам'яті українців, об'єктивується в персоніфікованих образах, ціннісних ідеалах, нормах та взірцях життєдіяльності українського суспільства, є транслятором культурної ідентичності завдяки відповідному інструментарію етичного впливу на людину — емоційному співпереживанню як ідентифікації настрою реципієнта з сенсовим розгортанням музичного твору. Як феномен масової духовної культури, українська естрадна пісня наділена здатністю об'єднання людей, встановлення духовного та емоційного зв'язку між ними. Процес ідентифікації реалізується на основі емоційного зв'язку між українцями як суб'єктами та об'єктами ідентифікації — базовими цінностями та ідеалами українського народу, що отримали художньо-образне відображення в сучасній українській естрадній пісні.

Перспективи подальших досліджень полягають у комплексному аналізі проблематики розвитку української естрадної пісні як засобу трансляції культурної ідентичності в контексті російського військового вторгнення та його впливу на культуротворчу функцію естрадного мистецтва.

Список посилань

- Драбчук, Ю. П. (2013). Поп-культура і її вплив на людську свідомість. *Вісник Маріупольського державного університету. Серія: Філософія, культурологія, соціологія*, 6, 33–38.
- Калашнікова, А. (2016). Сучасний споживач продуктів мистецтва. *Аспекти історичного музикознавства*, 8, 106–118.
- Лютій, Т. (2013). Модифікації ідентичності в українській масовій культурі (випадок впливу мас-медій). В *Філософсько-антропологічні студії. Визначальні виміри сучасного філософсько-антропологічного знання* (с. 171–187). СтилоС.
- Овсяннікова, Н. Ю. (2022). Українська естрадна пісня: тенденції розвитку. *Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв*, 1, 170–173.
- Ороновський, А. І., Цап, Г. В., & Ороновська, Л. Д. (2021). Окремі аспекти розвитку української естрадної пісні у постколоніальний період кінця XX – початку XXI століття. *Мистецтвознавчі записки*, 40, 145–152.
- Осипенко, В. В. (2018). Народнопісенна традиція у виконавській практиці сучасних українських естрадних співаків. *World science*, 3(31), 6, 38–42.
- Попова, А. Б. (2022). Сучасні естрадні пісні як засіб боротьби: українські реалії. В *Музика в діалозі з сучасністю: освітні, мистецтвознавчі, культурологічні студії* [Матеріали конференції] (с. 43–45). Київський національний університет культури і мистецтв.
- Рябуха, Т. М. (2017). *Витоки та інтонаційні складові української пісенної естради* [Дисертація кандидата мистецтвознавства, Харківський національний університет мистецтв імені І. П. Котляревського].
- Солодовника, В. (1998). Естрада. В О. Гриценко ред., *Нариси української популярної культури* (с. 139–160). Український центр культурних досліджень.
- Сугрובה, Ю. (2011). Культурна ідентичність як інтегруюча форма самототожності особистості й колективу в сучасному поліетнічному суспільстві України. *Вісник Державної академії керівних кадрів культури і мистецтв*, 4, 77–81.
- Чеботарь, М. Ю. (2020). Вокальна естрада України в культурному просторі XXI століття. *Art-Платформа*, 1(1), 337–351.
- Шершова, Т. В. (2021). *Культурна пам'ять як чинник формування національної ідентичності (на матеріалах народно-пісенних практик Полтавщини)* [Дисертація на здобуття ступеня доктора філософії, Національна академія керівних кадрів культури і мистецтв].

References

- Chebotar, M. Yu. (2020). Vokalna estrada Ukrainy v kulturnomu prostori XXI stolittia [Vocal variety show of Ukraine in the cultural space of the 21st century]. *Art-platforma*, 1(1), 337–351 [in Ukrainian].
- Drabchuk, Yu. P. (2013). Pop-kultura i yii vplyv na liudsku svidomist [Pop culture and its influence on human consciousness]. *Bulletin of Mariupol State University. Series: Philosophy, culture studies, sociology*, 6, 33–38 [in Ukrainian].
- Kalashnikova, A. (2016). Suchasnyi spozhyva produktiv mystetstva [Modern consumer of art products]. *Aspects of Historical Musicology*, 8, 106–118 [in Ukrainian].
- Liutyi, T. (2013). Modyfikatsii identychnosti v ukrainiskii masovii kulturi (vypadok vplyvu mas-medii) [Modifications of identity in Ukrainian mass culture (a case of mass media

- influence)]. In *Filosofsko-antropolohichni studii. Vyznachalni vymiry suchasnoho filosofsko-antropolohichnoho znannia* [Philosophical and Anthropological Studies. Determining dimensions of modern philosophical and anthropological knowledge] (pp. 171–187). Stylos [in Ukrainian].
- Oronovskyi, A. I., Tsap, H. V., & Oronovska, L. D. (2021). Okremi aspekty rozvytku ukraïnskoi estradnoi pisni u postkolonialnyi period kintsia XX – pochatku XXI stolittia [Certain aspects of the development of Ukrainian pop song in the post-colonial period of the late 20th – early 21st centuries]. *Notes on art criticism*, 40, 145–152 [in Ukrainian].
- Osypenko, V. V. (2018). Narodnopisenna tradytsiia u vykonavskii praktytsi suchasnykh ukraïnskykh estradnykh spivakiv [The folk song tradition in the performing practice of modern Ukrainian pop singers]. *World science*, 3(31), 6, 38–42
- Ovsiannikova, N. Yu. (2022). Ukraïnska estradna pisnia: tendentsii rozvytku [Ukrainian pop song: development trends]. *National Academy of Managerial Staff of Culture and Arts Herald*, 1, 170–173 [in Ukrainian].
- Popova, A. B. (2022). Suchasni estradni pisni yak zasib borotby: ukraïnski realii [Modern pop songs as a means of struggle: Ukrainian realities]. In *Muzyka v dialozi z suchasnistiu: osvïtni, mystetstvoznavchi, kulturolohichni studii* [Music in dialogue with modernity: educational, art history, cultural studies] [Proceedings of the Conference] (pp. 43–45). Kyiv National University of Culture and Arts [in Ukrainian].
- Riabukha, T. M. (2017). *Vytoky ta intonatsiini skladovi ukraïnskoi pisennoi estrady* [Origins and intonation components of the Ukrainian pop song] [PhD Dissertation, Kharkiv I. P. Kotlyarevsky National University of Arts] [in Ukrainian].
- Shershova, T. V. (2021). *Kulturna pamiat yak chynnyk formuvannia natsionalnoi identychnosti (na materialakh narodno-pisennykh praktyk Poltavshchyny)* [Cultural memory as a factor in the formation of national identity (on the materials of folk song practices of the Poltava Region)] [Doctoral Dissertation, National Academy of Managerial Staff of Culture and Arts] [in Ukrainian].
- Solodovnyka, V. (1998). Estrada [Stage]. In O. Hrysenko ed., *Narysy ukraïnskoi populiarnoi kultury* [Essays on Ukrainian popular culture] (pp. 139–160). Ukrainian Center for Cultural Studies [in Ukrainian].
- Suhrobova, Yu. (2011). Kulturna identychnist yak intehruïucha forma samototozhnosti osobystosti y kolektyvu v suchasnomu polietnichnomu suspilstvi Ukraïny [Cultural identity as an integrating form of individual and collective self-identity in the modern multi-ethnic society of Ukraine]. *Visnyk Derzhavnoi akademii kerivnykh kadriv kultury i mystetstv*, 4, 77–81 [in Ukrainian].

CONTEMPORARY UKRAINIAN POP SONGS AS A MEANS OF BROADCASTING CULTURAL IDENTITY

Anna Burlaka

PhD student,

Kyiv National University of Culture and Arts,

Kyiv, Ukraine

ORCID: 0000-0003-0752-5857

e-mail: burlakaanna754@gmail.com

The aim of the article is to reveal the features of contemporary Ukrainian pop songs as a means of broadcasting cultural identity. *Research results.* In the course of systematic cultural analysis of the contemporary Ukrainian pop song as a cultural phenomenon, the socio-cultural model and the essence of the Ukrainian cultural identity phenomenon are specified. Contemporary Ukrainian pop song is defined as a culture-reproducing, culture-broadcasting, and culture-generating phenomenon. *Scientific novelty.* The contemporary Ukrainian pop song is studied in the context of the phenomenon of cultural identity; the place and significance of the Ukrainian pop song in the socio-cultural life of the Ukrainian people are considered; the requirements for the contemporary Ukrainian pop song as a socio-cultural phenomenon are analysed. *Conclusions.* Ukrainian pop song is an important part of the socio-cultural life of modern society, the social function of which is to define value orientations, strengthen moral and ethical norms, form artistic and aesthetic taste, preserve and develop national traditions. Contemporary Ukrainian pop artists demonstrate a new model of public consciousness that recognises and respects the nation's right to independence. In fact, through their artistic self-expression, one can see a picture of the world of a modern Ukrainian - the way he would like to see and feel himself. Ukrainian pop song is a unique translator of cultural identity due to the appropriate toolkit of ethical influence on a person — emotional empathy as identification of the recipient's mood with the meaningful unfolding of a musical work. Prospects for further research consist in a comprehensive analysis of the development of Ukrainian pop songs as a means of broadcasting cultural identity in the context of the Russian military invasion and its impact on the cultural function of pop art.

Keywords: contemporary Ukrainian pop song; mass culture; cultural identity; identification; national traditions

This is an open access journal, and all published articles are licensed under a Creative Commons Attribution 4.0.